

بر هیچ کس پوشیده نیست که ادبیات در ایران زمین از سابقه بسیار درخشانی برخوردار است و چونان درخت تناور و کهن‌سالی بر این گیتی پهنانو سایه‌گستر است و بر تارک ادبیات جهان خوش می‌درخشند و ادبیات کودک نیز که ریشه در ادبیات رسمی ایران دارد، از این ویژگی بهره برده است. هر چند که در گذشته به طور رسمی شاعران و نویسنده‌گان کمتر به آن توجه داشته‌اند، اما با دگرگوئی‌هایی که در نظام آموزش و پرورش صورت گرفته و توجه به تعلیم و تربیتی توجه به ادبیات کودک و نوجوان نیز بیشتر از پیش شده و جایگاهی مطمئن در تاریخ ادبیات ما باز کرده است و شاعران و نویسنده‌گان فراوانی در این عرصه قلم فرسایی کرده‌اند و اثرهای فراوانی ارائه داده‌اند.

شعر کودک و نوجوان چه در دوران قبل از انقلاب وجه در سال‌های پس از انقلاب دارای ویژگی‌های خاصی است؛ یکی از مهمترین وجوده تمایز شعر کودک و نوجوان در دوران پس از انقلاب، توجه به محتوای ارزشی و تاثیر انقلاب و چنگ تحمیلی بر ادبیات کودک و نوجوان است. شاعران بسیاری به سرایش شعر کودک باضمون‌های ارزشی، چنگه شهادت و... پرداختند که این خود قابل تقدیر است و این حرکت را در ادبیات کودک باید به فال نیک گرفت اما باید توجه داشته باشیم زمانی که باورها و یشتوانه‌های فرهنگی و مذهبی وارد شعر می‌شوند و می‌خواهیم «از رش»‌ها را به کسک شعر به کودکان بفهمانیم و تلاش می‌کنیم که این ارزشها تا همیشه تاریخ ماندگار شوند، باید به خلق هنرمناب توجه کنیم و به ناب بودن شعر اهمیت دهیم.

چه بسیارند شاعرانی که تلاش می‌کنند شعر ارزشی بسرایند اما به «ساختر» شعر کمتر توجه می‌کنند که این عامل مهم، نه تنها موجب ضعیف شدن و کم برخنگ شدن آن «از رش» می‌شود بلکه متناسبه‌گاهی تاثیر منفی نیز دارد. پس، بر شاعران است که در حق «هنر مکتبی» و «شعر متهد» به ساختار اثر نیز توجه بیشتری داشته باشند. تا افر و هنرشنان ماندگارتر شده و در عین حال دارای تاثیرگذاری بیشتری شود.

■
«برف گل یام» نام مجموعه شعری از شاعر جوان، حمید هنر جوست که توسط نشر «شاهد» باشمارگان پنج هزار جلد در اختیار دوستانه از ادبیات کودک و نوجوان قرار گرفته است.

به طور کلی شعر کودک می‌تواند از دیدگاههای مختلفی مورد ارزیابی و بررسی قرار گیرد و هر ناقد شعری از نظر گاه خوبیش به بررسی شعر می‌پردازد. اما تلاش این مقاله بر این است تا با بررسی چند جنبه از ویژگی‌های شعر این شاعر، به بررسی مجموعه شعر «برف گل یام» فرازها و فرودهای شعر این شاعر جوان پرداخته شود.

۱- قالب:

با بررسی های به عمل آمده در شعر شاعران کودک و نوجوان - به ویژه شاعرانی که در شعر کودک به تعبیره های موفقی دست یافته‌اند - چنین بر می‌اید که قالب «چار باره» از نظر بسامد بیشتر از سایر قالب‌های شعری در شعر کودک و نوجوان کاربرد دارد. این مجموعه شعر که در بردارنده ۱۳ قطعه شعر است، به طور کامل در قالب چارباره سروده شده است. البته عامل مهمی که موجب می‌شود شاعران در سرایش شعر کودک و نوجوانان به این قالب روی بیاورند، انتظاف پذیری و آزاد بودن شاعر در به کاربردن برخی از واژگان و ارتباط بیش از انتازه مخاطبانش یعنی کودکان و نوجوانان با این قالب است.

چند اشکال نه چندان کوچک

جستار گونه‌ای در برف گل یاس

● منوچهر علی پور

...
و بعد از من
شعرهای من زندگی می‌کنند
به جای من

در باران
شعرهای من باز می‌شوند
مثل چتر، روی دل آدمهای تنها

دریاد
شعرهای من بال در می‌آورند
مثل پرنده‌ها و برگ‌های زرد
و جان می‌دهند
به نقاشهای خدا...

(ص ۸۸) راوی آینه‌ها:

«حسین» برادر کوچک صوفی، در بیان عواطف و اندیشه‌های خود از کارایی کمتری برخوردار نیست. اما توجه او به فضاهای داستانی بیشتر از صوفی است. حتی اشعار او نیز خط قصه را دنبال می‌کنند:

وقتی بجه بدم
فرق هوا با خدا را نمی‌دانستم
همه جا بود و هیچ کجا دیده نمی‌شد...

(ص ۱۴۶) شعر حسین، آکنده از حیرت و پرسش است و یاد هر کلمه‌ای، داغ تگرانی‌های او را تازه می‌کند:
چرا خلا آدم آفریده
که هم هواییا اختراع کند
و هم قفس بسازد؟

(ص ۱۴۷) او آینه‌وار در برابر مترسکها، لاک پشت‌ها، گیوشهای، مارهای، چکشها، پانوشهای و ابزار و اشیاء گوناگون می‌ایستد و با جان بخشنیدن به آنها به یاری تخلیاش، سعی می‌کند جوابی برای سوالهای مهار نشدنی اش پیدا کند، اما تنها چیزی که بی‌حیرت و کندوکاو می‌پذیرد و هیچ درصد توجیه و تفسیر آن برنمی‌آید، عشق به مادر است، عشقی که سرانجام، ذهن فیلسوف کوچک را به ذهن شاعری اصیل نزدیک می‌کند:

چرا خلا
ماه و خورشید آفریده؟
ملدم
همه دنیا را روشن می‌کند

(ص ۱۴۱) وقتی کتاب این دو شاعر خردسال را به پایان می‌بریم، احساس می‌کنیم تیزی نهفته در کلمات بیمارشنه اند درحالی که بسیاری از شاعران بزرگ‌سال، همچنان در خواب زمستانی خود فرو رفتند و سخن بورخس در گوشمان طین می‌افکند که: از شعر توقع نوجیر می‌رود:

- ۱- ارایه تصویری واضح و روشن
- ۲- تأثیرگذاری عمیق و قلبی

کاری که «شاعر قاصدکها - راوی آینه‌ها» بی‌هیچ ادعایی انجام داده است.

نام کتاب: برف گل یاس
شاعر: حمید هنر جو
تصویرگر: حمیدرضا بیدقی
ناشر: شاهد
چاپ اول: اسفند ۷۷
شمارگان: ۵۰۰ نسخه
قیمت: ۳۶۰ تومان

ترکیب‌های مشابه سبک هندی
که پیچیده و معماهی است
برای شعر کودک و نوجوان مناسب نیست.

●
زمانی که باورهای فرهنگی - مذهبی
وارد شعر می‌شود
باید به خلق هنر ناب توجه کنیم.

خردسالان «قافیه بازی» رواج دارد که این خود نشانه اهمیت دادن ذهن خردسالان به قافیه است.

در مجموعه شعر «برف گل یاس» شاعر به اهمیت قافیه آگاهی داشته و تلاش کرده در کاربرد قافیه موفق باشد که بته گاهی نیز در این تلاش موفق نبوده، مانند:

باز هم مدرسه‌ی کوچک ما
یاد غم‌های بزرگش افتاد
دفتر خاطره‌ام غمگین است
شده‌ی حوصله، کم حرف، مداد.

(ص ۴)
در این قطعه شعر، دو واژه «افتاد» و «مداد» قافیه هستند که حرف روی آنها لذا ساکن است که موجب فروض موسیقی در آن می‌شود. هر چند قبل از آن حرف مدلی «ا» تا حدودی این ضعف را برطرف می‌کند. قافیه اول «افتاد» فعل است که خوش نشسته است اما قافیه دوم «مداد» اسم است که ناموفق است. حتی در مصیر چهارم، «تحو» کلام به هم ریخته است و میان مصیر سوم و چهارم ارتباط کمی وجود دارد. اگر چه شاعری حوصله بودن مداد را دلیل غمگینی بودن دفتر خاطره می‌داند.

عصماً هر جا که کلام تمام شود قافیه می‌نشیند و شاعران تلاش می‌کنند محکمترین واژه را به عنوان قافیه به کار بزنند و تمام حرف‌ها در قافیه نهفته‌اند؛ حال آن که در این قطعه شعر، شاعر کمتر به اهمیت و نقش قافیه توجه ناشته است.

البته همین حالت و این گونه قافیه را در قطعه شعر دیگری آورده است که در آنجا موفق بوده است:

تمام کوچه‌ی ما بوی گل داشت
 محله عطر خوب جبهه‌ی داد
 درون قاب خیس چشم‌ها باز
 ابودر بود و سلمان بود و مقداد.

(ص ۱۰)

۳- صور خیال در شعر:
به طور کلی شعریت هر شعر مربوط به چگونگی کاربرد شاعر از عنصر «خيال» است خیال صورت‌های گوناگونی دارد که هر یک به تنهایی نقش سازنده‌ای در ساختار شعر دارد.

شعر کودک نیز سرشار از خیال است و تأثیر خیال‌های طبیف و نازک شاعر در شعر کودک فراوان است.

اگر بخواهیم نقش و تأثیر عنصر خیال را در شعر کودک بررسی کیم و نشان دییم که کودکان چقدر خیال‌پرداز هستند به مطلبی از «سند برگ» اشاره می‌کنم:

«وقتی به گفته‌ی سند برگ کودک خردسال می‌خواست بونه ذرت را از زمین برآورد اما نمی‌توانست و هر چه می‌کوشید آن بونه بر جای خود استوار بود اما سرانجام کوشش او به سامان رسید و بونه ذرت از زمین کنده شد. کودک با شادمانی پس از حاصل کوشش خود آگاه گرد. پدرش گفت:

موسیقی درونی ۴- موسیقی معنوی.
حال تلاش می‌کنم برخی از گونه‌های موسیقی را در این مجموعه بررسی کنیم:

۱- موسیقی بیرونی:
موسیقی بیرونی (وزن) اساس شعر کودک و نوجوان را تشکیل می‌دهد؛ چرا که کودکان و نوجوانان قبل از آن که به مفهوم شعر پن بزنند، وزن و موسیقی برای آنها جذبیت خواهد داشت.

به دیگر سخن می‌توان گفت که کودکان اگر کلامی را دارای وزن نباشند آن را شعر می‌نامند و اگر کلامی بدون وزن باشد، دیگر آن را شعر نخواهند نامید! و شعریت یک شعر برای آنان آهنگ است و بسی.

یکی از مواردی که شاعران در کاربرد وزن در شعر باید به آن توجه کنند، عدم به کارگیری وزن دشوار و سنجنی است. برای مثال اگر شاعر در سرایش شعر کودک از بحر مضارع (مفهول)، فاعلات، مقایل، فاعلن «بهره برد، این وزن به خاطر نزدیک بودن به گفتار برای آنها جذب نخواهد بود. حال اگر از وزن‌های آهنگین (ریتمیک) چون: فاعلان، مفاعیل، مفتولن و زحافه‌های آنها بهره بزند، شعر برای کودکان و نوجوانان زیباتر و دلنشیز تر خواهد بود.

عامل دیگری که در موسیقی کلام در شعر کودک و نوجوان تأثیر گذار است، استفاده از مصیرهای کوتاه است. اگر شاعر در سرایش شعر کودک از مصیرهای طولانی استفاده کند، قطعاً شعر وی از نظر آهنگ و ریتم برای مخاطبان کودک و نوجوان دلنشیز نخواهد بود.

شاعر مجموعه «برف گل یاس»، در سرایش شعر خویشتن به این مستله توجه داشته و تلاش کرده از وزن‌های شاد و ریتمیک و مصیرهای کوتاه بهره برد؛ البته نارسایی‌های هم در وزن یافت می‌شود.

مانند:

همیشه روبه‌رویت می‌نشیند

سرود فتح می‌خواند برایت

دوباره غنچه [...] بوسه‌هایش

شکوفا می‌شود بر گونه‌هایت

(ص ۹)

همان طوری که با علامت [...] مشخص شده، ظاهرا شکستگی وزنی مشاهده می‌شود و یا شاید جالفادگی واژه باشد که به هر حال درک و هضم آن برای کودک و نوجوان دشوار خواهد بود.

۲- قافیه (سازوند)

اگر به شعر کودک و نوجوان ژرف بینگریم، درمی‌یابیم که به قول مایاکوفسکی شاعر روس، پس از وزن، قافیه نقش فراوانی دارد در واقع، قافیه چفت و بست شعر کودک است. البته در شعر خردسالان و گروه سنی الف، نقش قافیه برآزمیت تر از وزن است و ذهن کودک فقط با موسیقی قافیه هماهنگ می‌شود و از آن لذت می‌برد. حتی در بین

قالب چارباره پلی است بین قالب کلاسیک و قالب نو و پیشتر از قالب‌های دیگر مورد توجه شاعران کودک و نوجوان قرار گرفته است، اما در این مجموعه به شعری باعنوان «خواب بهشت» بر می‌خوریم که از نظر قافیه بندی به قالب چارباره، اما در وزن به قالب نیمایی شبیه است و شاعر در اوردن وزن، تناسب و تساوی طول مصیرها را رعایت نکرده است. در هر پاره یک مصیر بر وزن «فاعلان، فاعلان، فعلن» است و مصیری بروزن (فاعلان فع لن).

ممکن است برخی از شاعران بزرگ شعر کودک دست به تجربه‌های بزنند و در صدد این باشند که تحولی در قالب

شعر ایجاد کنند؛ چنانچه کسانی چون «نیما» نام اور نیز در شعر بزرگ‌سال سالها پیش این کار را کرده بود و در شعر کودک هم کسانی چون «الحمدودیانوش» و «عبدالیمیش شریف» تحولاتی در «فرم» «ساختار» و «قالب» شعر کودک به وجود آورده بودند. اما شاعران جوان باید توجه کنند زمانی می‌توان دست به تجربه زد که در قالب‌های رسانده باشند.

گمان می‌کنم، اگر قالب شعر نیمایی بود، شاعر موفق به نظر می‌رسید و به خاطر ضرورت‌هایی که در وزن شعر کلاسیک مثل چارباره وجود دارد، به تگناهایی نمی‌رسید که به جای «گونه‌هایش شکفت»، عبارت «گونه‌هایش بشکفت» را بیاورد.

همان طور که می‌دانید، حرف «ب» در فعل «شکفت» به اعتقاد دستورنیسان حرف «باء زاید» است و به قول قافیه‌سنجان و نکته سنجان به خاطر پرکردن دهان کوچک وزن، شاعران از آن استفاده می‌کنند و از نظر سبک شناختی از ویزگی‌های سبک خراسانی و متعلق به حدود هزار سال پیش است اگر در شعر رودکی سمرقندی، عنصری و دیگران این حالت‌ها را می‌دیدیم، آن را ویزگی شعر او می‌دانستیم و از نظر سبک شناسان، یکی از ویزگی‌های سبکی (سبک نوره) آن شاعر قلبلند می‌شد. اما کاربرد آن در شعر امروز و آن هم در شعر کودک که شاعر از نظر زبانی باید سیار دقیق باشد یک عیب بزرگ به شمار می‌آید.

به هر حال اگر شاعر در این قطعه شعر که حال و هوایش به قالب نیمایی نزدیکتر است، به این قالب روی می‌آورد این شعر موقتی بود و در این صورت زیبا بود به جای این که بگوید:

بالش گل گلی زیبایش
باز دختر را دید و قی
او چفیه‌ی داداشش را
مثل گل می‌بوبید...

می‌گفت:
بالش گل گلی زیبایش
باز دختر را دید
وقتی او چفیه‌ی داداشش را
مثل گل می‌بوبید...

که در این صورت «لاید» و «می‌بوبید» می‌توانستند باهم قافیه باشند.

۳- موسیقی:
موسیقی یکی از ارکان اصلی و سازنده شعر کودک و نوجوان است و اساس شعر کودک و نوجوان بر موسیقی قرار دارد. موسیقی در شعر را به گونه‌های متفاوتی دسته‌بندی کرده اند و یکی از مشهورترین دسته‌بندی ا نوع موسیقی، به نظر دکتر شفیعی کذکنی، در کتاب «موسیقی شعر» است که عبارت است از: ۱- موسیقی بیرونی ۲- موسیقی کناری ۳-

موسیقی بیرونی (وزن)

اساس شعر کودک را تشکیل می‌دهد.

شاعر برای ساخت استعاره

تلاش کرده

اما موفق نبوده است.

عموماً هر جا که کلام تمام می‌شود قافیه می‌نشینند و شاعران تلاش می‌کنند
محکمترین واژه را به عنوان قافیه به کاربرند.

برای این و آن تعریف می‌کرد.

(من ۱۰)

شاعر در این چارباره، بیت اول، فاعل و فعل را ذکر کرده.
اما به مفعول هیچ اشاره نکرده و این موجب نارسانی کلام
شده است. پرسنگ برای کودکان چه چیزی را تعریف می‌کرد؟
چه پیامی بود که نیاز داشت پرسنگ آن را برای کودکان تعریف
کند؟ به همین دلیل مفهوم در بیت اول رسانیست.
اما عوض گلوله و تانک
یک جمهه مناد رنگ دارم

(من ۱۴)

شاعر در شعر بالا، به جای کاربرد متداول «صلادرنگی» «
از همداد رنگ» استفاده کرده است، که این مسئله ریشه در
ضرورت وزنی ندارد.

درس او بود یک چیز دیگر
غیر جبر و علوم و ریاضی

(من ۱۷)

اگر این شعر برای نوجوانان هم سروده شده باشد، با
اینکه با درس علوم و ریاضی آشنا هستند، اما «جبر» برای
آنان قابل فهم نیست و لازم است شاعر در کاربرد واژگان به
جاگاه خاص آنان نیز توجه داشته باشد که این هم نیاز به
مطالعه دقیق دارد.
عطیر باران می تراوید
از نگاه پرایمیت

(من ۲۲)

«عطیر باران تراویدن» برای کودک و نوجوان قابل فهم
نیست و آنان نمی توانند با چنین مفهومی ارتباط برقرار
کنند.

۴- نارسانی‌های زبانی و گهنه‌گویی زبان:

- کاربرد «ز» به جای «از»:
- بر لبشن بود فعل شکفت
حال او بود بهتر زمانی

(من ۱۷)

- کاربرد «گرچه» به جای «اگر چه»:
- گرچه در کوچه مان نیست دیگر
سایه اش در دل کوچه جاری است

(من ۱۷)

- کاربرد «بشكفت» به جای «شكفت»:
- بازمائند رو غنچه در اشک
گونه هایش بشکفت

(من ۲۴)

- کاربرد زبان محاوره‌ای «توی» به جای «دورون» و «داخل»:
- دل او توی بهشتی سرسیز
با بسیجی‌ها بود

(من ۲۵)

موردهای دیگری چون عدم توجه به «بپرایش صحیح»
هشیوه نگارش امروزی» و «سجاوندی» و نیزگران بودن
قیمت کتاب در این اثر قابل بررسی است که به خاطر حجم
مطلوب از پردازش به آنها خودداری می‌کنم؛ هر چند این چهار
محور بر شمرده شده در شعر کودک و به طور کلی در ادبیات
کودکان از اهمیت و تاثیرشگفتی برخوردار است و تمام
ناشرانی که در حوزه ادبیات کودک و نوجوان فعالیت دارند،
باید به آنها توجه بیشتری داشته باشند.

در پایان نزدیک این شاعر جوان از پروردگار، آرزوی توفيق
دارم و امیدوارم در آینده با توان، مطالعه و حساسیت بیشتر،
کاری زیباتر و ارجمندتر ارایه دهد.

«آری! تو هم مردی شدی و نیروی داری.» آن طفل خردسال
با غرور در پاسخ پدرش گفت: «آری! همه زمین یک سرش را
گرفته بود و من یک سرش را تا سرانجام من غالب شدم.»
(صور خیال در شعر فارسی، دکتر شفیعی، ص ۵). اما باید به
این مسئله توجه و افراد داشته باشیم که کاربرد صورت‌های
عجب و غریب «خيال» موجب گریز کودک و نوجوان از شعر
می‌شود و باید در ترکیب سازی شعر کودک بین تو و ازهای که
یک ترکیب را می‌سازند رابطه‌ای منطقی برقار سازیم که این
امر فقط با مطالعه زیاد و کننوکاو بیشتر شاعر میسر خواهد
بود. شاعر کودک برای این که شعرش مانا و پویا شود، باید
روان‌شناسی کودک را بهتر از هر کسی بداند و هر روز بیشتر
از روزهای پیشین مطالعه کند تا به یافته‌های جدید برسد. در
این مجموعه [برف گل یاس] در حوزه صور خیال به
ترکیب‌های برمی‌خوریم که نشان می‌دهد شاعر تلاش داشته
است «استعاره» بسازد اما درین کار موفق نبوده است. به نمونه‌هایی
از این ترکیب سازی‌های دور از ذهن و عجیب و غریب اشاره
می‌کنم:

هنوز از د شب
هزار شعر دورید

شاعر شب را به «دهی» مانند کرده است و ترکیب
«دهمش» را ساخته است: اما واقعاً معلوم نیست چه ارتباطی
بین «ده» و «شب» وجود دارد که شاعر به آن بیند است؟
شاعر را به شب مانند کرده است در حالی که «ده» مظہر
سادگی و صفا و صمیمیت در شعر-بوبه در شعر کودک -
است. کودک را پاک و بی‌آلایش می‌بیند و زندگی در آن
را بین دغدغه و پر از صمیمیت می‌بیند.

البته ظاهراً شاعر در تلاش بوده «شهر گرانی» را مطرح
کند و دیگران را دعوت کند تا به سوی شهر آیندیک وجه
ترکیب‌هایی را که جنبه مشیت دارند، شهرت‌شکل می‌دهد
مانند: فرشتگان شهر (من ۲)، هنوز شهر ما با / صنایع تان
بهاری است (من ۲)
هنوز از د شب / هزار شهر دورید (من ۲)، شهر ما،
مدرسه‌ی کوچک ما (من ۴) ...

دل من می دود با کودک اش
به دشت گونه‌های نرم و خیش

ترکیب «کودک اشک» با وجود زیبایی، در شعر کودک
و توجه زیبا نمی‌نماید. شاعر اشک را کودکی فرض کرده
و گونه را به دشت مانند کرده است .
غروبی ساده بود و خاله خورشید
دوباره چادری قرمز به سرداشت

مصرع دوم که مصرع زیبایی است و شاعر غروب آفتاب
و شفق را برای مخاطب این گونه توجیه می‌کند که
خالمخوشید چادر قرمزی را به سرگرد است؛ اما ساده بودن

شما چه قبر خویید
شما چه قبر پاکید
فرشتگان شهر بد
ستارگان خاکید

(من ۲)

در مصرع چهارم، خاک «المعجاز» است. ذکر جز اراده کل
و به معنی زمین و منظور شاعر این است که شهیدان
ستارگان روی زمین هستند. اما نمی‌دانم آیا کودک این
مفهوم را از این مصرع می‌تواند دریابد یا نه؟!

پرسنگی باز دیروز
برای کودکان تعریف می‌کرد
میان کوچه غوغای بود وقتی

(من ۹)

ترکیب «کودک اشک» با وجود زیبایی، در شعر کودک
و توجه زیبا نمی‌نماید. شاعر اشک را کودکی فرض کرده
و گونه را به دشت مانند کرده است .
غروبی ساده بود و خاله خورشید
دوباره چادری قرمز به سرداشت

مصرع دوم که مصرع زیبایی است و شاعر غروب آفتاب
و شفق را برای مخاطب این گونه توجیه می‌کند که
خالمخوشید چادر قرمزی را به سرگرد است؛ اما ساده بودن